

Verklighet och sanning

2002-06-30

DEBUTANT: Det handlar om att lyssna. Att höra rytmen i allt som sker, i varje händelse. Att genom allt brus ana en struktur. Känna när den plötsligt bryter igenom.

Jag tror som Herakleitos. Att tillvaron ständigt förändras, att allting flyter. Men att det i föränderligheten finns en struktur som består. Det som Herakleitos kallar för logos.

När man anar logos. Det sker i konst som inte är bunden av tid, som på samma gång ligger utanför och innesluten av tid.

Jag tänker att olikartade konstnärskap existerar sida vid sida i tiden, som parallella tonarter.

Hur Kieslowski skildrar världen. Hur känslor och människor är sanna i hans filmer. Logos som visar sig. De antika tragöderna. Munch och Kafka. Platon. Det är samma sak hos dem. Läsaren eller betraktaren anar det som är större än sig själv, större än texten, orden eller bilden.

Om det finns konst som är sannare än annan? Jag tror det. Jag menar att man kan tala om begrepp som verklighet och sanning. Att det finns en verklighet och något som kan kallas sant. Och jag tror att det är logos som visar sig i den konst som är sann.

När jag skriver: jag vill närma mig det som världen är, inte det den ger sken av att vara. Jag tror att poesi handlar om mer än språkliga konstruktioner. Att det i poesin går att komma nära det som Wittgenstein kallar det osägbara. Och jag tror på poesins möjligheter. Att det går att kommunicera med andra människor. Att det poetiska språket är det som kan nå längre och djupare.

I Revbensdagar, morgnar skildrar jag ett möte och dess följder. En kvinna och en man träffas. Det kan vara nu, sedan eller för länge sedan. Deras historia är inte privat. Den skulle kunna hända vem som helst.

Jag beskriver inte omständigheterna. Den enda informationen: kvinnan och mannen rör sig i Wien, den mest poetiska av städer; mellan Schottentor och Donauinsel, Laudongasse och Bräunerhof.

Hur personerna ser ut, om de arbetar och hur de träffats är oväsentligt för berättelsen. Det enda som betyder något är det som uppstår mellan dem. Att deras kroppar och medvetanden flyter ut, in och genom varandra, blir suddiga och förlorar sin form. Att yttre och inre skeenden smälter samman till ett.

Och lyssnandets betydelse som växer när världen runt omkring flyter.

Det är på morgonen och alla ting är mina.

Du sover, jag virvlar mellan ljus och väggar, söker mig in under skulderbladen, genom ditt kött. Landar mitt i en mörk ton.

Den ljuder så nystämd att du inte hör. *Att*

du tar handen från min hud, att du tillsist

tar handen från min hud

(ur: Revbensdagar, morgnar)

CECILIA HANSSON

Titel: Revbensdagar, morgnar Förlag: Modernista